

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenjši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-egerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraja, za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dlake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrti stopne peti-vrate 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr. Dopolni naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovški cesti v Tavčarjevi hiši "Hotel Evropa".

Opravištevno, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila in administrativne reči, je v "Narodni tiskarni" v Tavčarjevi hiši.

V Ljubljani 29. dec.

Vsak nam bode spričevalo dal, da smo se osobito po volitvah kolikor največ mogoče trudili mirno postopati in tako zopet ono zdravo slogo doseči v slovenskem taborju, kakor ji želi vsak Slovan v zdanjem za obstanek narodnosti tako nevarnem času. Ogibalismo se večidel celo polemik in res smo že upali, da se tudi pri naših klerikalnih utegnejo strasti poléči in bodo miren preudarek, računanje z vsemi faktorji, ki enkrat so, in možato zatajenje samega sebe v korist slovenske domovine. A varali smo se! Stranka, kateri na čelu stoji oni mefistofelični človek, ki ga je nam Slovenec Germanija v narodni tabor porinila, dr. Costa, je zopet nekaj naredila, kar kaže, da hoče narod še naprej begati, vznemirjati in z lažmi tako korumpirati, da bode na vse zadnje sam Nemec imel žetev. Po pošti je namreč dobil dr. Razlag, deželni poslanec za okolico kranjsko, sledeče pismo:

"Blagorodnemu gospodu Dr. J. R. Razlagu odvetniku v Ljubljani.

Od kar ste naš poslanec v deželnem zboru, smo Vaše delovanje pazno spremljevali, a žalibog! prepričali smo se, da zupanja, kateriga smo v Vas stavili, niste dopolnovali; ne postopate namreč nikakor po volji svojih volilcev; ste se od večine deželnega zbora odločili, in na pot liberalizma stopivši z mladostenščino podkurjate nezlogo med našim miru in pravico-ljubnem narodom. Kar nas podpisane volilce močno žali. Naj Vas "tagblatt" še tako hvali, naj bodo liberalci slovenski in nemški z Vami še tako zadovoljni; naj Vas liberalni Slovenci kot svojega voditelja po vsi svoji moči povzdigujejo — mi verni Gorenci za Vas ne maramo, tolkanj menj, ker od libe-

ralnih Slovencev, ki katoliško vero očitno zametujejo in z svojim napredkom kat. hierarhijo spodkopujejo, sprejeli ste v državni zbor kandidature zoper verliga, memo Vas v vsakim obziru bolj skušeniga, vsestransko pravice-ljubnega grofa Hohenwarta, kateri v delovanju i postopanju svojim do zdaj vsacega federalista, ter tudi vsih nas vernih katoličanov, in pravoljubnih narodnjakov zaupanje skoz in skoz zasluži. — Zatoraj smo primorani, svoje Vam dne 12. decembra leta 1871 dane glasove preklicati, in pričakujemo od Vaše poštenosti v privatnim življenju, da se brez odloga odpoveste svojemu Vam od nas danemu mandatu za deželni zbor. Volilci kranjskega okraja meseca decembra 1873."

(Podpisanih je 19 župnikov, 6 kaplanov, dva učitelja (Vavken in Levičnik) in 39 kmetov.)

Vidno, da hoče to biti nekakva "nezaupnica". A nij. Kajti že po svoji bedasti stilizaciji je pri vseh pametnih ljudeh prej zaupnica za dr. Razlaga nego protivno, — v formalnem obziru je pak cela ta politična šušmarija le nesramen falsifikat nekaterih gorenjskih kaplanov in fajmoštrov, ki so nekoliko svojih nedolžnih tovarišev in pa kmetov politično ociganili. "Nezaupnica" je namreč narejena letos v tem mesecu, podpisani pa so nabrani že lani, torej "in bianco"! In res se to ne samo pozna po tem ker so podpisani kar prišli, dalje po starši tinti, nego podpisani so kaplanje v krajeh, kjer jih zdaj v decembru že dolgo več nij. To popolnem dokaže, da je cela nezaupnica sleparstvo in preverjeni smo, da jo bode dr. Razlag v papirni koš vrgel brez vsega družega ozira. In že same gramatikalne napake, kakor tudi strašna politična naivnost, ki se bere v tem spisku, kaže, da mora biti "fal-

sum", kajti da bi 25 slovenskih duhovnikov v letu 1873 skupaj tako nevedno bilo, da bi tako gomazen gramatikalnih napak podpisali — to si ne bo upal nihče trditi, to bi se reklo, vse slovensko duhovenstvo na Gorenjskem kot neizobraženo in neumno razžaliti.

Kako pa je ta "falsum" sploh mogoč, kako da se mogó podpisi "in bianco" kar dobiti? To ima svojo zgodovino. Že pred enim letom in prej intrigira kranjski škof Costa, po katerega piščalki gode večina kranjskega duhovenstva na Gorenjskem, za to, da bi od njega osobno sovraženi dr. Razlag nezaupnico dobil. Tako so duhovniki nevednim kmetom volilcem trobili na uho vse sorte laži: da hoče R., naj se vera odpravi, da je nemškutar postal itd., ter na ta način podpise lovili — na neko vse drugo pisanje, nego je tu razglašena zmes.

Pa tudi, ko bi pred soboj ne imeli falsifikata, nego res to "nezaupnico" podpisano, moramo našim slovenskim klerikalnim vodjem zaklicati: Gospoda! predno tak boj začenjate, pomislite, kaj začenjate! Premislite, da tu novo iskro mečete med naše ljudi, ki utegne vam samim strehe nad glavami užgati! Ali morete odgovornost na-se prevzeti za strašno škodo, ki se vsemu narodnemu delovanju utegne roditi iz takega postopanja?

Kajti da mi ne bomo rok križem držali, če boste vi na novo začeli hujskati na nas, o tem bodite prepričani. Kako se podpis nabirajo, kako se agitira med narodom, to znamo tudi mi. Če bi mi tako hoteli postopati, kakor vi, — v štirinajstih dneh imajo fajmošter Tavčar, Grabrijan, Barbo, Costa itd., ne izvzemši Bleiweisá vse fulminantnejo "nezaupnico" se še več kmetskimi podpisati.

Listek.

Obsojenec.

Arabeska, iz češkega poslovenil J. Steklasa.
(Konec.)

Naddesetnik je stal zraven njega kot podoba. Njegovo oko se je oziralo po sobani. Vsi so ostrmeli nad tem dogodjajem.

"Pregrešil sem se", dejal je naddesetnik, ko se je malo zbrihtal, "zdaj, gospodje, pa sodite sami. On je sramotil moj narod, in vse to je počenjal zavoljo mene. Vse bi bil od njega pretrpel — naroda svojega pa ne dam sramotiti. Naredite zdaj z menoj, kar postava veli, saj vem, da me bode smrt zadela".

Častniki so bili od kraja vsi zmešani, potem so pa vendar zapovedali naddesetnika zvezati in stran peljati.

Ko so ga v ječo pripeljali, očitali so mu mnogi njegov čin; pa tudi tukaj se mu je zaiskralo oko od jeze.

"Naj vsi zasramovavci mojega naroda tako poginejo, in moj narod naj živi", pregovoril je naddesetnik ves nemiren.

Mnogi so ga pa tudi obžalovali in med njimi sam polkovnik, ki je dejal, da je škoda takega moža, posebno pa, ker je bil stotnik vsega kriv.

Ali vse zastonj je bilo ubogemu, vojaška sodnija ga je obsodila na smrt.

On je sprejel glas svoje obsodbe mirno.

"Sto življenj za moj narod!" je zavpil.

"Tako mi je pravil njegov prijatelj", končal je mož, "ki ga spremlja zdaj tudi na morišče ter bode veleval vojakom, ki so odločeni, da bodo streljali nesrečneža. Obsojenec si je tega za poveljnika izprosil, kakor

tudi, da mu ne bodo oči zavezali, kar mu je bilo dovoljeno".

"Hočem gledati smrti v obraz" rekel je obsojenec, "kakor sem to že velikokrat poskusil — rad umrjem, samo za to sem žalosten, da mi nij dano umreti za domovino v boji". —

Vsi so poslušali moža s pozornostjo in nobeden se nij upal vmes kaj izpregovoriti. Ko je svoje pripovedovanje končal, bilo je še dolgo okolo njega vse tiho, da nij tihote bobnanje prekinilo.

Na malem hribčku postal je spreved. Obsojenec je pokleknil h grobu, ki je bil zanj že poprej pripravljen. — Molil je po božno z mašnikom. —

Čez nekoliko časa je odšel proč duhoven, ter je glasno molil, da ga je mogel obsojenec dobro šlišati.

Še enkrat: ne vlivajte olja v ogenj, ako imate še iskro narodnega domoljubja.

Politični razgled.

Notranje deželo.

V Ljubljani 29. decembra.

Čez praznike nam ni *dunajske* niti druge avstrijske novine nijso nič posebnih novic prinesle. Skoro vse bolj ali menj teološko pišejo o božičnih praznicah.

V prihodnji seji *državnega zbora* pridejo na dnevni red še zaostale verifikacije volitev, potem odpravljen je prisiljenega legaliziranja in odpravljen je inseratnega in časniškega štemplja.

Ces. namestnik na *Češkem*, bar. Koller, sklicuje v Prago okrajne glavarje, in se posvetuje z njimi, kako bi se odpravila okrajna zastopstva, ker „so glavna gnezda proti ustavne agitacije.“ — Med tem pa staročehi po deželi agitujejo zoper mladočeške „izdajalce!“

Češki poslanec dr. Gregr je pri dveh volilnih shodih izjavil, da, naj bo klubov sklep po volitvah za deželni zbor kakoršen hoče, se resnega razkola med strankami nij bati, ker ne bo nobena frakcija za-se šla v deželni zbor.

V *Pešti* so zbrani zdaj Andrašji, Khun, Auersperg, Pretis in obrist Horst, da se posvetujejo o vzajemnem budgetu.

Vnanje države.

Francoski škofje tekmujejo med soboj, kateri bo v kakem pastirskem listu ali sploh v kakem razglasu na liberalce bolj zabavljajal. „Moniteur“ pravi, da je vladi zaradi tega zelo žal, in pravi, da je naučni minister izdal razglas, v katerem škofom zapoveduje, naj spodobno govore. Monsignor Plantier, škof v Nimes, je v nesposobnosti še nekako najbolj odlični. V izglede naj bo sledeči pobožni vzdihljaj: ... Za papeža se bo v Berlinu izvolil lažnjiv duhovnik, bog ve kdo bo roparja Reinkensa za papeža „starokatoličanov“ blagoslovil! Okolo njega se bode razun nadušljivega Döllingerja, ki nij drugega, kakor živeča mrha, zbrala peščica topih duhovnikov, katerim je na čelu zapisano, da so živina. — Zadnje dni se je razglasila „žolta knjiga“. Republikanski žurnali so prav zadovoljni, da Décazes obdrži zunanje zadeve, in upati je, da bo sedanja vlada, kar se tiče zunanje politike, enako hodila s Thiersovo vlado, in to je najboljši odgovor onim vročerkvrim kričačem, ki hočejo Francosko proti Italiji v križansko vojsko poslati. Žolta knjiga ne izpregovori ni črke o tako imenovanem „rimskem vprašanju“. Italijanski minister je terjal, da se francoska ladija „Orénoque“ iz vodá Civitte vecchie odpelje, kar je Décazes obljubil. Ko bi se „Orénoque“ domov poklical, bil bi to ultramontancem naj-

večji dokaz, da je Mac-Mahonova vlada miroljubna. V svetem strahu tedaj vpijejo, da se na Francoskem, ki se je ravnokar sramotno odkupilo, ne sme pridigovati mir. — Klerikalci tedaj žele vedne vojske; bila bi torej mrzla kopel dobra, da se jim malo kri ohladi.

Papež je 24. t. m. sprejel prisego petero novih kardinalov, katerim je potlej glavo z rudečim klobukom pokril. Kardinal Franchi je imel goreč govor, kateremu je Pio IX. odgovoril. Milanski „Perseveranzi“ se iz Rima piše, da je bilo izvoljenje monsignora Falcinelli-ja, nuncijsa na Dunaji, zelo neprijetno, ker se ta prelat ne vede tako, kakor bi se moral, in vedno nove težave proizvoduje.

Republiko *Ecuador* posvečuje nov slovesen dekret „presvetemu Jezusovemu srcu“, in določuje, da se ima v vseh cerkvah cele republike to z zlatimi črkami zapisati. Drug dekret določuje papežu vsako leto 10 percentov desetine in zapoveduje državni kasi, naj precej izplača „vatikanskemu jetniku“ 10000 pezov. Akopram nobena republika si labistom nij všeč, ta jim je gotovo. Sezoriti pa more taka budalost se ve da samo tam, kjer solnčni žarek človeku navpik na možgane cilja.

Dopisi.

Iz Kamnika 27. dec. [Izv. dop.]

Sigurno se bode mislilo, da naše mestice popolnem miruje, ko se ne sliši ni duha niti sluha iz njega, ker se nij uže dolgo nič poročalo o življenji naših mestjanov. Istina, da se je uže malo polegel srd po volitvah. A komaj se je to malo pozabilo, uže imamo zopet drugo volitev pred pragom, ki bode veliko razdraženosti in nejevolje obrodila in ta je: volitev 5 udov, kateri vodijo premoženje tako zvane Bistrice, ki dobivamo mestjani za vse naše potrebe les in še tudi več. Vrednosti je tisoče in tisoče, ker je okolo 1200 oralov rodovitne zemlje s samim najlepšim drevjem. Ta komite ima tudi mestno špitalsko svoto razdeljevati in red vzdržati ter gospodariti. Čujte! in v to svrhu menijo zopet priti Kecelj, našega Keceljna privrženci in on si jih je že zbral, pa le take, ki mu morajo podložni biti, ter tako plesati, kakor on gode. Govori se že dosti po mestu, pa o tem bodem tiho, kakor tudi o volitvi vsaj bode prilika po volitvi govoriti. Omenjena stranka misli, ako bi se jim posrečilo priti v odbor, Bistrico na vsako hišo primerno razdeliti, kar se jim pa, mislim, ne bo posrečilo. Torej Kamničani! delajmo složno,

pokažimo, da Kecelj nij vse v Kamniku in da nij naš zapovednik. Volimo take može, da bodo delali za vse. Volitev bode v kratkem in tistokrat vedel bom poročati, kako in kaj.

Od sv. Križa poleg Turna 26. dec.

[Izv. dop.] Jaz mislim, da se tukaj prebivalcem križke in čateške fare velika krivica godi, ker so od trebanjskega sodniškega okrožja odtrgani in so litijskemu sodniškemu okrožju pridruženi. Prebivalci čateške fare, kar jih je zdaj pod Litijo, nemamo več nego dve uri do Trebnjega, do Litije imajo pa po 4½ ure. Ravno tako tudi prebivalci križke fare. Za vsako najmajšo reč, postávím za kako majheno tožbo morajo hoditi v Litijo. Koliko to košta, zamuditi poldrugi dan, ko bi se vendar vse v Trebnjem v pol dne opravilo. Mnogokrat je pa v Litiji človek še s tem odpravljen: „pridi kak drugi dan, denes je preveč ljudi!“ Pa saj to nij čuda? Litijsko sodniško okrožje ima 20776 duš, trebanjsko pa samo 9635, in je v Litiji pri sodnji en sam adjunkt, kakor v Trebnjem. Ljudje so že večkrat prosili tukajšnjega župana, da bi on preskrbel za podpise na prošnjo pri deželnem zboru, da bi se zgoraj imenovani prebivalci zopet združili s trebanjskim okrožjem. Pa saj vemo, kaj so župani, ki nič ne znajo. „Bom pa fajmoštra vprašal,“ „pa bom že tega pa onega svetvalca vprašal,“ kakor da samo zavoljo g. fajmoštra, ali pa zavoljo onega njegovih svetovalcev, kateri z Litijo obrtnijo vodi, morejo prebivalci dveh far tako krivico trpeti, da namestu 2 ur morajo hoditi po 4 ure daleč.

Iz Zagreba 22. dec. [Izv. dop.]

Saborsko zasedanje se je odprlo 13. t. m. z navadnimi formalitetami. Vlada je saboru predložila zakonske osnove o uredenju urbarskih razmer, o odgovornosti in samostalnosti sodnij in o odgovornosti vlade. Zakonske osnove o deljenju zadrug pa, ki je za naše socijalno življenje tolike važnosti, še nij predložila. Saborsko zasedanje bo trpelo do 10. ali 15. januarja. Zakonska osnova o odgovornosti vlade nij, da bi se moglo reči, liberalna. Ona gre bolj v prilog odgovarjajoči vladi, nego v prilog odgovor zahtevajočega narodnega zastopstva. Pričakovalo se je, da bo tudi osnovo novega tiskovnega zakona saboru predložila, pa je nij. Poprej, ko so še Rauchovci vlado v rokah držali, je narodna stranka odločno zahtevala liberalni tiskovni

Potem se je pripravilo nekoliko vojakov, da ga bodo streljali.

Baš ko sta končala pobožno molitev, in bi se bila imela zapoved oglasiti, zaslišal se je iz bližnjega gaja prijazen napev in veter prinesel ga je tudi na obsojenčeva ušesa. Bila je to ona krasna pesem, katera vsacega Slovana tako milo zanima namreč: „Kje dom je moj?“

Obsojenca se je lice zjasnilo. V njegovem očesu se je zalesketala solza in z roko je segel k srcu. Vsi pričujoči bili so vidno ganjeni.

Zdajci se je približal trenotek, v katerem bi imel obsojenec usmrten biti.

„Pozor!“ je velel glas.

Vojaci so se pripravili.

„Z Bogom — domovina mila!“ je zavpil obsojenec in obrnil oči proti nebesom.

„Med Slavjani dom je moj!“ končal je neznan pevec pesem.

Še so odmevali zadnji glasi te pesmi, kar je bilo slišati v daljavi klicanje.

Častnik, ki je zapovedoval vojakom, ozrl se je v to stran. — Kot blisk je jezditel jezdec na morišče, mahaje z belim robcem. — „Odnehajte!“ velel je častnik vojakom, ki so bili pripravljene za streljanje. — „Milost — milost!“ odmevalo je od daleč. Ko je prišel jezdec na morišče, skočil je s konja. Bil je to častnik, ki je podal urno neko pismo poveljniku.

Nastala je velika tihota. — Poveljnik je razpečatil list ter ga prečital najprvo zase, potem pa na glas vsem.

„Njih Veličanstvo je podelilo milost obsojencu. Tedaj bode spuščeno!“

Zdajci se razlega okolo in okolo neizrečeno vpitje. „Slava cesarju!“ zagrmelo je iz tisoč in tisoč ust.

Obsojenec pa je gledal okrog sebe z nekakim strahom, kakor da bi ga to ne skr-

belo mnogo; smrtno bledost bilo mu je na obrazu videti in iz njegovih ust slišal se je slab glas: „Slava!“

II.

Blizu mesta S... stoji pri cesti lepa hiša. Posednik njen je mož v najboljših letih, bledega pa prijaznega obraza. Čeravno se obnaša on proti vsacemu prijazno, vendar le nosi v sebi znamenje globoke žalosti. Ko se mu približa lepa žena s prijaznim otrokom v naročju s smehom na obrazu, preleti mu mimo ustnic le slab smeh, ali z njegovega očesa zasije blaženost. Potem objame ženo in poljubi dete, ki močno k njemu sili.

Kdo so ti ljudje?

Poznaš li v tem moži onega obsojenca, dragi bralec? On je to, in starček zraven njega oče žene njegove, tisti mož, ki je spremljal nekdanj obsojenca na morišče in prigodbo pripovedoval. Žena pa je ona pevka

zakon. Sedaj pa, ko je narodna stranka na krmilo prišla, so njene prejšnje zahteve tiskovnega zakona celo vtihnili. Res je, narodna stranka sedi danes trdo v banskem dvoru, vendar pa še zmerom ne tako trdo, da bi se ne mogla izvrtniti. Zato bi naši narodnjaki pač previdnejši ravnali, če bi vladno moč raje v sabor prinesli, nego ž njo bana preobilno obložili. Naj se čuvajo, da se jim njihovo denašnje postopanje ne bo denes ali jutri opletalo! — Za predstojnika vladnega oddelka za politično upravo je imenovan Jovan Živkovič; za pravosodni vladni oddel se pa še zmerom ne more pravi mož najti. Dr. Derenčin, ki je bil najbolje v kombinaciji, je baje nemogoč postal. . . . dr. Šramu pa nosi njegova privatna odvetniška praksa, ker ponajviše velika posestva zastopa, veliko več, nego iznaša plača oddelnega vladnega predstojnika. „Obzor“ pač zastoj toži, da nij patrijotično, če prvi odličniki narodne stranke nijso za materialne žrtve pripravi. Kakor Szlavy nij mogel finančnega najti, ravno tako se tudi Mažuranič neče posrečiti predstojnika za pravosodni vladni oddel nasnubiti. So pač tudi redke pri nas kapacitete!

Kakor iz naj boljšega vira vem, izdeluje ogerska vlada zakonsko osnovo o preustrojenju županij. Enako glasečo osnovo bo potem tudi naša vlada našemu saboru predložila. Še tečajem leta 1874. se bodo naše županije v svojih magistratih radikalno spremenile. Namerjeno je zlasti na „avitično dostojanstvo“ velikih županov. Pri nas nij denes nikomu lepše nego velikemu županu. On je mož, ki bere na leto 4 do 5 tisuč gld. plače, pa za to prav nič ne dela. Za njega je dovoljno, da nosi žvenketeče ostroge, ožnorani menter in visoko perjanico na kosmatej kučmi, da se vozika četveroprežno, da ima dva huzarja na kočiji, enega spredi drugega vzadi; in da, kakor se reče, „po gospodski“ živi. Veliki župani stoje pri nas in na Ogorskem naj manj en milijon gold. na leto, ki so, kakor da bi jih skoz okno na cesto ven vrgel. Prav je, če ta draga „avitičnost“ enkrat konec vzeme.

Domače stvari.

— (Prihodnja seja kranjskega deželnega zbora.) Gledé na obravnave v dotičnih odsekih je preložilo predsedstvo kranjskega deželnega zbora v 3. dan meseca januarja 1874. l. odloženo zborovo sejo na

v bližnjem gaju blizu hribčeka. Njen oče je imel samotno hišico onkraj gaja. Ona pa je delala velikokrat kaj v logu ter veselo prepevala. Ker nij ni videla, kaj se godi na bližnjem griču, popevala je tudi zdaj v logu vesele pesmice.

Ko je bil obsojenec pomiloščen in od vojske oproščen, iskal je junak pevca, pa našel je lepo pevko, katero mu je obljubil ubogi oče, kljub obrekovanju sveta, v zakon dati, in ona mu je podala rada roko, ker je bila tiste misli, kakor oče.

Nič ne kali miru teh ljudi, samo to je, da mož ne more nikoli več tako vesel biti, kakor je bil nekdanj.

Malo kedaj govori o minolosti, vendar pa ne preide dan, ga bi se ne spomnil prigodbe in obžaloval svojo prenačudenost glede stotnika.

ponedeljek 5. januarja l. 1874. ob 10. uri dopoldne, da se bodo potem, ko se zborovanje zopet začne, zborove seje do konca sesije — kolikor bo mogoče — hitro druga za drugo vrstile.

— (Ljubljanska čitalnica) napravi na Silvestrov večer v sredo 31. dne t. m. v čitalnični dvorani veselico. Odbor k tej veselici vabi tudi gosp. ude „Sokola“ in „dramatičnega društva“. Začetek ob pol 8 uri.

— (Vranjska čitalnica) je obhajala 26. dec. občni zbor, pri katerem se je izvolil za predsednika g. Šventner. Po končanem zborovanju ter po izvršenih volitvah v odbor, kateri se je sestavil iz odličnih rodoljubov vranjskih — pričela se je tombola ter pozneje pies.

— (Občni zbor „Sokola“) dne 28. t. m. je bil dobro obiskan, zbranih je bilo okolo 30 udov. Iz poročila tajnikovega in blagajnikovega se je razvidelo, da šteje društvo 123 plačujočih udov, da je bilo letos vseh dohodkov vkup 2607 gl. 61 kr., stroškov pa 2600 gld. 2. kr., da je tedaj 7 gl. 59 kr. preostanka. Stanje društva je tedaj jako ugodno in proračun za l. 1874 kaže celo aktiven saldo 124 gld., dasi se je mnogo izrednih stroškov vzelo v pošte. Za starosto je bil zopet izvoljen gosp. Josip Nolli, za podstarosto gosp. Drenik, za odbornike gg. Ravnikar, Jeločnik, Steinmetz, Juvančič, Železnikar, Armich in Hadrlap. Izmed važnejših predlogov, ki so prišli v razpravo, priobčimo najvažnejša, namreč, da se društvena obleka primerno prenaredi in da nosijo vsi Sokoli enako obleko, v kateri namen se skliče izredni občni zbor — in sklep, da se l. 1874 praznuje desetletnica obstanka, če uže ne Sokola kot društva, vsaj Sokolov, kot telovadcev. —

— (Iz Vipave) se nam 27. dec. piše: Včeraj na shod ob enem god sv. Stefana nam je neprijazno zazvonilo „sveto jutro.“ Ob 2 zjutraj so nekateri ljudje začeli zvoniti s šipami oken našega velikega farovža. To nij možko postopanje in več škoduje nego hasni. — Včerajšnega občnega zbora „Vipavskega Sokola“ se je udeležilo pičlo število. Vzrok je šuntanje in obrekovanje nekaterih drugih. (Bo prišel plačilni dan!) Po pozdravu podstaroste in sporočilu tajnikovem in blagajnikovem so se točke večidel brez debate reševale. V novi odbor so izvoljeni sledeči gospodje: Anton Uršič, starosta; Poljšak, denarničar. Semenič, tajnik. Frjančič, podstarosta. Vrtovec, Gotič, Dekleva, odborniki.

— (Požar.) V nedeljo pred božičem je med deseto mašo nastal v Sodražici hud požar tik cerkve, ki se je pa srečno potlačil, tako da nij več kakor za kake 3000 gld. škode.

— („Danica“) nas hudobno obrekuje, da so „narodovci“ neko „zapeljivo slovensko knjižuro“ ponujali. — To je laž. Ako „D.“ misli te dni izšlo brošuro, ki se anonšira, — moremo jej povedati, da „Slovenski Narod“ in „narodovci“ nemajo nič več zajednega ž njo, kot g. L. Jaran. Zakaj? o tem se nam niti govoriti treba ne zdi. Ako se je v narodni tiskarni tiskala, to nič ne pomeni. Tiskarna je obrt. Če jej g. L. Jaran dá kake svoje „Šmarnice“ v tisk, prevzemo se za plačo isto tako, kakor če kdo spiše „knjižuro“ pod geslom: „des lebens unverstand mit wemut zu geniessen, ist tugend u. begriff.“

— (Za duhovensko brado.) V nemških novinah čitamo, da so duhovniki iz Rogatca, Šmarja, Kozjega na pastoralni konferenci v Rogatci sklenili protokolarno prositi, da smejo kot duhovniki tudi brade rasti pustiti, ker jim britje preveč časa jemlje, ker so Kristus in apostoli tudi brade nosili itd.

— (Imenika „šolskih oblastnij, šol in učiteljev“ po Slovenskem) je natisnjenega 5 pol, t. j. slov. Štajer in Kranjsko. Delo je šlo meseca avgusta v tisk; a meseca septembra i. dr. je bilo toliko prememb pri učiteljstvu, da so priprave toliko dela dale, kakor prvo spisovanje; stavek je stal od tedna do tedna, ker sem od tu in tam čakal naročil, pa jih le nij bilo. — V soboto 27. t. m. sem poslal znanemu rodoljubu na Štajersko tri pole imenika, da se medčasne premembe zvedo in kot poprave natisnejo. Ravno tako bom storil zastran drugih krajev, od katerih nemam sporočil. — Od nekaterih krajev pa niti jaz niti g. Lapajne nijava dobila dat, tedaj jih tudi v „Imeniku“ ne hode.

M. Močnik.

— (Grof Strasoldo), poprej cesarski namestnik na Štajerskem, je na svojem gradu v Crvinjanu na Goriškem umrl, star 73 let.

— (Iz Bleda) se nam piše: 23. dec. sta peljala dva fanta preko blejskega jezera velik čoln kámenja v veliki ladije. Ko priveslata do srede jezera, pretrga se jima čoln in se v globočino utopi. Po sreči sta se fanta vsak za eno desko vlovila in nad vodo vzdržala. Klicala stana pomaganje tako dolgo, da ju je zaslušala Jera J., ki je precej en čoln odpela in veslala do srede, da je fant iz vode rešila. Pogreznene ladije ne bodo nikoli dobili, ker je jezero tam nad 19 sežnjem globoko.

— (Kozé v Ljubljani) se vedno širi. Zdaj je polna že tudi druga bolnica za silo v Trnovem kozavih bolnikov. — Umrle so včeraj v privatnih hišah, kolikor vemo, tri osebe na črnih kozah. Med profesorji samo leže trije na kozah bolni. Napredovanje epidemije konstatuje tudi uradni list. Bogve torej, kak namen ima g. Klun, da v svojem listu in v „Vaterlandu“ taji ekstenzivnost tega nam neljubega gosta.

— (Uboj.) V Jaršah pri Mengišu je bil zadnje dni velik pobj. Nekega fanta so s koli namahali, pozneje ga pa še z nožem zaklali. V njenem delu Kranjskega se ljudje ne pobijajo tako, kakor na Posavji, in človeku niti po dnevi nij varno po tamošnjih cestah hoditi.

— (Volk) je ustrelil — kakor se nam z Gorenjskega piše — lovec v Grjušah v Bohinji. Ta volk je že 4 leta kmetom škodo delal in je naredil, kakor pravijo, za 17000 gold., ker je desti mladih žrebet, volov, ovac in kozlov raztrgal. — Govoré, da se v Bohinji še dva volka klatita.

— (Goveja kuga.) V Konjicah je dozdej 41 goved za kugo poginilo.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov.

Revalessière du Barry

v Londonu.

Vsem trpečim po izvrstni Revalessière du Barry, katera brez porabe leka in brez stroškov sledeče bolezni odstrani: bolezni v želodci, v živcih, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehurju in na ledvicah, tuberkole, sušico, naduho, ka-

—————
Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.